

Acte de presència de Déu

1. Com a preparació per a la Pasqua, el Senyor ens regala cada any la Quaresma, un temps d'oració i penitència. En quins aspectes de la meua vida està el Senyor esperant una conversió del meu cor?

2. «Vosaltres, pregueu així: Pare nostre del cel, santifica el teu nom» (*Mt 6, 9*). ¿Gaudeixo les estones d'intimitat de diàleg amb Déu explicant-li allò que m'ha passat, com em sento, quines són les meves esperances i els meus somnis, què necessiten els meus, etc.? Crec realment que Déu és el meu Pare?

3. «En canvi, tu, quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més amagats, i el teu Pare, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà» (*Mt 6, 6*). En la pregària, procuro parlar des del més íntim del meu cor per dirigir-me a el Senyor? Com fomento el recolliment per dialogar amb pau amb Jesús?

4. «Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit» (*Jn 12, 24*). «L'esperit de penitència està principalment en el fet d'aprofitar aquelles abundants petiteses —accions, renúncies, sacrificis, serveis...— que trobem cada dia pel camí (...) i fer-ne així un pomell al final del dia: ¡un bonic pom, que oferim a Déu!» (*Forja*, n. 408).

5. «La vida cristiana és començar i recomençar constant, renovar-se cada dia. Crist ressuscita en nosaltres, si ens fem coparticipants de la seva Creu i de la seva Mort» (*És Crist que passa*, n. 114). Com podria acompanyar el Senyor durant aquesta Quaresma? Visc el dejuni sabent que és una invitació a recordar que l'aliment que sacia la fam i la set de l'home no és el material, sinó Déu mateix?

6. «Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà» (*Lc 15, 20*). Déu està contínuament esperant-nos. Procuro anar amb esperança a la misericòrdia de el Senyor, sabent que la confessió «t'inunda d'alegria i de força» (*Amics de Déu*, n. 214)?

Acte de contrició